

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Sternioală Oleg

Bejenaru Iurie

Chișca-Doneva Tamara

Gafton Luiza

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de inculpatul Munteanu Visarion și avocatul acestuia Casian Tamara, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Munteanu Visarion Vasile, născut la XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 16.08.2012 – 25.10.2013;*
2. *Instanța de apel: 20.11.2013 – 26.03.2014;*
Rejudecare: 1) 09.02.2015 – 26.08.2015;
2) 28.03.2016 – 22.12.2016;
3. *Instanța de recurs: 1) 18.07.2014 – 27.01.2015, dispusă rejudecarea;*
2) 04.11.2015 – 23.02.2016, dispusă rejudecarea;
3) 13.03.2017 – 25.07.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 25 octombrie 2013, Munteanu Visarion a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, pe episoadele din 02 martie 1993, 13 septembrie 1995, 01 octombrie 1995 și perioada anilor 1995-2000, procesul penal a fost încetat, pe motivul expirării termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 Cod penal.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, lăsând soluționarea ei într-o procedură separată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Munteanu Visarion, în perioada anilor 1993-2000, fiind persoană publică, activând în funcția de director al Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al Republicii Moldova, administrând un organ de Stat, ce promovează în teren politica statului în domeniul de privatizare și duce evidența proprietății de Stat, urmărind scopul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul acțiunilor de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX, reorganizarea acesteia în S.A. XXXXXX și vânzarea acțiunilor ei, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 02 martie 1993, contrar prevederilor art. 5 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, nr. 783 din 01.12.1992 *„Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat”*, care prevede că: *„Comisia se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare, incluzând reprezentanți din partea organului teritorial al Departamentului de Stat pentru Privatizare, ministerului de ramură, altor instituții; organului autoadministrării locale; băncii care deservește obiectul supus privatizării; administrației, precum și colectivului de muncă ale întreprinderii privatizate”*, a emis Ordinul nr. 6, care este ilegal, prin care a dispus numirea componenței nominale a comisiei de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX, în număr de 4 persoane.

Tot el, la 13 septembrie 1995, atribuindu-și calitatea de fondator al S.A. XXXXXX și președinte al comisiei de privatizare al acesteia, fără de a fi desemnat în această calitate prin permisul Ministerului Privatizării și administrării Proprietății de Stat al Republicii Moldova și fără un asemenea permis de înregistrare a întreprinderii, a încălcat prevederile art. 1 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, nr. 688 din 08.11.1993 *”Cu privire la măsurile de asigurare a activității Fondului Proprietății de Stat al Republicii Moldova”* și printr-o declarație cu privire la constituirea societății pe acțiuni, a reorganizat întreprinderea de Stat XXXXXX în S.A. XXXXXX, drept succesor de drept al întreprinderii vizate mai sus.

Tot el, la 13 septembrie 1995, contrar prevederilor art. 19 din Codul muncii din 25.05.1973, potrivit căruia: *„este interzis serviciul în comun la una și aceeași întreprindere, instituție, organizație a persoanelor, care se află în rudenie sau afinitate apropiată între ele (părinți, soți, frați, surori, fii, fiice, precum și frați, surori, părinți, copii ai soților), dacă în cadrul serviciului unul din ei este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia”*, contrar acestor prevederi, a emis Ordinul nr. 58, prin care a dispus fondarea S.A. XXXXXX și a numit Comitetul de conducere, compus din președintele XXXXXX și membrii XXXXXX, care este soția primului și XXXXXX. Drept urmare al acestor acțiuni și contrar prevederilor art. 5

din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat” de către membrii comisiei de privatizare aleși ilegal, a fost întocmit planul de privatizare al S.A. XXXXXX.

Tot el, la 01 octombrie 1995, încălcând prevederile art. 8 alin. (2) din Legea cu privire la privatizare, nr. 627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „Întreprinderea de stat poate fi privatizată ca un complex patrimonial unic sau poate fi reorganizată în societate pe acțiuni de tip deschis, cu vânzarea ulterioară a acțiunilor”, în momentul când S.A. XXXXXX era fondată, dar încă nu era înregistrată la Camera Înregistrării de Stat, fiind înregistrată abia la 19.02.1996, a permis privatizarea a 20% de acțiuni a S.A. XXXXXX, angajaților acesteia.

Tot el, încălcând prevederile art. 17 pct. 1) și 2) al Legii cu privire la privatizare, nr. 627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „salariații întreprinderilor supuse privatizării participă la privatizare în aceleași condiții ca și ceilalți ofertanți. În cazul în care salariații și ceilalți ofertanți prezintă în cadrul concursului condiții echivalente de privatizare, prioritate se dă salariaților. Prin hotărâre de Guvern, salariații întreprinderilor supuse privatizării au dreptul să procure, la prețuri nominale, până la 20 la sută din bunurile ce se privatizează. În limitele cotei stabilite, de acest drept beneficiază și foștii salariați ai întreprinderilor respective...”, prevederile art. 19-20 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni, nr. 847 din 03.01.1992, în care se prevede modul de abonare și procedura abonării la acțiuni, cât și prevederile Regulamentului cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 568 din 07.09.1993, nu a oferit salariaților reali acest drept preferențial de a procura acțiuni fără concurs, mai mult ca atât, a admis includerea în lista angajaților întreprinderii a altor persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial, 20 la sută din acțiunile întreprinderii în cauză, la prețul nominal fără concurs, printre care XXXXXX, feciorul președintelui comitetului de conducere a S.A. XXXXXX, care la acel moment era minor și Caliga Tudor, care la acel moment era decedat.

Tot el, în perioada de timp 1995-2000, încălcând prevederile art. 35 alin. (2) din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr. 847 din 03.01.1992, care prevede că: „Acțiunile din prima ediție, emise la constituirea societății, nu pot fi vândute la prețuri mai mici decât valoarea lor nominală”, la licitațiile republicane a acțiunilor întreprinderii, a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate, pe când valoarea lor nominală era de 10 lei, diminuând astfel capitalul statutar cu 365381 lei și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 lei, fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei.

Tot el, la 30 iunie 2000, ignorând prevederile art. 4 al Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 1331 din 12.03.1993, cu privire la măsurile

de prevenire a privatizării ilegale, potrivit cărora: *„Departamentului Controlului de Stat, Procuratura Republicii, Fondul Proprietății de Stat și Departamentul de Stat pentru Privatizare, vor coordona activitatea organelor de drept și a altor organe de stat în combaterea privatizării ilegale”;*

- prevederile art. 44 alin. (1) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 688 din 09.10.1995, potrivit cărora: *„Pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente: 1) decizia de transmitere sau adeverința de privatizare eliberată de Departamentul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectului patrimoniului de stat”;*

- prevederile pct. 3.3.2 și pct. 3.3.4 din Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, aprobat la 10.01.2000, potrivit cărora: *„Directorul Agenției Teritoriale este responsabil pentru activitatea Agenției Teritoriale, promovarea unei politici unice de privatizare, organizarea și controlul procesului de privatizare, ducerea evidenței proprietății de stat în zona de activitate” și „Directorul Agenției Teritoriale este obligat să raporteze conducerii Departamentului despre încălcările depistate în procesul de privatizare și administrare a proprietății de stat și să ia măsuri pentru lichidarea lor”,* a emis din numele Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al Republicii Moldova, o adeverință de privatizare, fără de a avea asemenea împuterniciri, prin care a adeverit faptul că în urma licitațiilor Republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor S.A. XXXXXX, cota proprietății private a acesteia, cu sediul în or. Ungheni, str. Oranjeriei 1, constituie 100%, adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care nu corespundea realității. Drept urmare, prin intermediul acestei adeverințe, S.A. XXXXXX ilegal și-a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni, dreptul de proprietate asupra întregului patrimoniu de stat al fostei XXXXXX, care a fost inclus în capitalul statutar al S.A. XXXXXX, inclusiv și asupra aceluia patrimoniu care, reieșind din prevederile Codului apelor nr. 1532 din 22.06.1993, se afla la bilanțul întreprinderii doar cu drept de folosință și bunuri care sunt în proprietate exclusivă a stalului ca - lacul de iernare, inclus în actul de evaluare a întreprinderii sub nr. 75, alcătuit din 8 lacuri separate, cu suprafața totală de 5,5 ha, valoarea totală a cărora constituia 31995,6 lei și construcțiile hidrotehnice - damba nr.2, damba nr.4, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.76 și nr.77, valoarea cărora constituia 45649,66 lei și 39258,10 lei, și alte obiective acvatice unice și indivizibile din fondul apelor, ca barajele lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țighira, Grăseni, Todirești, Zăzuleni, Semeni, Petrești, Cetireni, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.9,

nr.12, nr.15, nr.20, nr.24, nr.28, nr.31, nr.34, nr.36, valoarea totală a căroră constituia 106981,98 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că:

- neîntemeiat inculpatului i-a fost înaintată învinuirea pe faptul că dânsul a emis Ordinul nr.6, prin care a dispus numirea componenței nominale a comisiei de privatizare a Întreprinderii de Stat XXXXXX, în număr de 4 persoane, deoarece emiterea ordinului de numire a comisiei de privatizare este dat prin hotărâre de Guvern, organului teritorial al Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, adică Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, care a și format comisia în componență de 4 persoane prin Ordinul nr. 6, care nu este semnat de inculpat;

- pe capătul de învinuire privind reorganizarea gospodăriei piscicole, inculpatul nu poate fi găsit vinovat, deoarece întreprinderile incluse în Lista obiectelor patrimoniului de stat ce nu sunt pasibile privatizării, pot fi reorganizate în societate pe acțiuni conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 287 din 13.05.1994, la propunerea Ministerului Privatizării, reorganizarea căreia are loc în conformitate cu Legea cu privire la societățile pe acțiuni, cu decretul Președintelui Republicii Moldova nr.80 din 23.03.1994 cu privire la reglementarea procesului de reorganizare a întreprinderilor de stat și de arendă în societăți pe acțiuni, iar în calitate de inițiatori ai procesului de reorganizare a întreprinderii în societăți pe acțiuni este Ministerul Privatizării și organele lui teritoriale, careva încălcări a unor acte normative ale fondului proprietății de stat nu au avut loc, deoarece fondul dat nu a avut nici o atribuție la procesul de reorganizare și privatizare a proprietății de stat, atât declarația de constituire, cât și planul de privatizare a fost elaborat și aprobat de către Agenție în corespundere cu Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 287 din 13.05.1994, reieșind din Legea nr.627 din 04.07.1991 cu privire la privatizare, ca fondator al S.A. XXXXXX a fost Departamentul Privatizării, care după verificarea tuturor materialelor prezentate spre control Comitetului de conducere al S.A. XXXXXX la Ministerul Privatizării, a elaborat permisul de înregistrare a întreprinderii, semnat de către ministrul instituției date, prin care a fost desemnat în calitate de reprezentant al proprietarului patrimoniului, astfel reprezentantul statului nu avea obligația de a înregistra societatea, dar de a participa la luarea deciziilor privitor la activitatea societăților economice în care statul deține cotă de participare, astfel că reorganizarea instituției a fost una legală;

- nu este demonstrată vinovăția inculpatului pe episodul privind emiterea ordinului nr. 58, prin care s-a dispus fondarea S.A. XXXXXX și a fost numit Comitetul de conducere în componența Comisiei de privatizare, incluzând

membrii familiei, deoarece termenul împuternicirilor membrilor Comitetului de conducere numiți de către Ministerul Privatizării sau organul lor local, este prevăzut până la prima adunare generală a acționarilor, iar președintele Comitetului - pe un termen de 3 ani, aceștia doar efectuează înregistrarea de stat și a hârtiilor de valoare a societății, prin urmare nici unul din membrii acestei comisii nu este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia;

- neîntemeiată și nedemonstrată este și învinuirea adusă inculpatului pe faptul că, până a fi înregistrată întreprinderea la Camera Înregistrării de Stat, inculpatul a permis privatizarea a 20% de acțiuni a angajaților întreprinderii, fără a oferi angajaților întreprinderii posibilitatea de a procura acțiuni fără concurs, admitând în listă alte persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial 20% din acțiunile întreprinderii, deoarece Gospodăria piscicolă din Ungheni, reorganizată în S.A. XXXXXX, a fost inclusă în lista obiectelor care urmau a fi privatizate integral contra bonuri patrimoniale, reieșind din anexa nr.1 al Legii nr. 390 din 15.03.1995 cu privire la Programul de Stat de privatizare pentru anii 1995-1996, așa că subscrierea făcută fără concurs, contra bonuri patrimoniale a 15959 de acțiuni la S.A. XXXXXX de către colectivul întreprinderii, a avut loc în conformitate cu art. 11 pct. 4) al Legii nr. 327 din 04.07.1991 cu privire la privatizare și în corespundere cu pct. 11) din Regulamentul cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 568 din 07.09.1993, unde participanții la privatizarea întreprinderii, dispuneau de dreptul de a procura acțiuni la un preț nominal în limita cotei stabilite, contra bonuri patrimoniale, primite prin înstrăinare de la rudele de gradul întâi, în conformitate cu art. 2 pct. 2) din Legea „Cu privire la bonuri patrimoniale”;

- greșit instanța a constatat ca dovedită vinovăția inculpatului pe episodul din 30.06.2000, prin care s-a constatat că inculpatul din numele departamentului a emis o adeverință de privatizare, fără a avea asemenea împuterniciri, prin care a confirmat faptul că în urma licitațiilor republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor S.A. XXXXXX, cota proprietății private a acesteia constituie 100%, adică 79796 de acțiuni, deoarece capitalul social al S.A. XXXXXX, s-a format integral din depunerea patrimonială a statului, care includea fonduri fixe (inclusiv digurile și construcțiile hidrotehnice ale iazurilor gospodăriei agricole), mijloace circulante și financiare, ce a constituit 797960 lei, divizat în 79796 de acțiuni ordinare nominative cu valoarea nominală de 10 lei fiecare, în urma căreia privatizarea cotei statului în S.A. XXXXXX s-a efectuat în modul următor - 15959 de acțiuni (20%) - au fost distribuite colectivului de munca la subscrierea în concurs contra bonuri patrimoniale, - 38061 de acțiuni (47,7%) - au fost înstrăinate la licitațiile republicane, cu subscriere la acțiuni, contra bonuri patrimoniale nr.15 și nr.16, - 25776 de acțiuni (32,3%) - vândute contra mijloace bănești, prin intermediul

Bursei de Valori a Moldovei în perioada 11.08-24.08.1999, astfel la situația din 30.06.2000, statul nu deținea acțiuni în S.A. XXXXXX, iar conținutul anexei coincide întru totul cu actul de primire-predare a întreprinderii, precum și cu bilanțul de transmitere;

- neîntemeiată este concluzia instanței, precum că inculpatul ar fi diminuat capitalul statutar al întreprinderii cu 231469 lei, deoarece vânzarea acțiunilor unei societăți pe acțiuni nu are nici un impact asupra capitalului social, doar are loc o subrogare în dreptul de proprietate a titularilor dreptului de proprietate asupra acțiunilor, astfel se schimbă doar componența nominală a acționarilor;

- ordonanța din 21.03.2012, de pornire a cauzei penale nr.2012368016, este lovită de nulitate, reieșind din dispozițiile art. 251 Cod de procedură penală, deoarece a fost încălcată competența după materie, ordonanța în cauză fiind emisă de procuror, pe când îi revenea organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne, astfel că și celelalte acte procesuale efectuate sub acoperirea ordonanței nule nu pot fi recunoscute probe, urmând a fi excluse;

- greșit a fost recunoscut ca parte vătămată - Ciobanu Ion, deoarece cauza penală în învinuirea lui Munteanu Visarion, a fost pornită pentru faptele comise în perioada anilor 1993-2000, iar Ciobanu Ion a obținut calitatea de acționar al S.A. XXXXXX la 26.04.2012, astfel, neavând calitatea de acționar în acea perioadă nu poate beneficia de drepturi procedurale;

- contrar prevederilor art. 289 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală, fără a întocmi raportul privind terminarea urmăririi penale, a emis ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului din 02.08.2012.

În concluzie, apelanții consideră că nici unul din episoadele actului de învinuire nu probează că inculpatul a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, astfel lipsind latura obiectivă a acțiunilor incriminate, precum și fapta prejudiciabilă „soldată cu urmări grave”, deoarece în urma acțiunilor inculpatului nu au fost stabilite urmările prejudiciabile, de unde rezultă că acesta nu a depășit sub nici o formă drepturile și obligațiile prevăzute de legile care îi guvernau activitatea la moment și nu a săvârșit careva fapte ce ar fi putut fi încadrate în baza art.328 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, a fost respins apelul avocatului Casian Tamara și al inculpatului, ca nefondat.

5. Instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că Munteanu Visarion este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, deoarece probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a indicat, că la baza sentinței de condamnare, prima instanță corect a reținut probele administrate la cauza penală și căroră ulterior

le-au fost date citire de către partea acuzării în ședința instanței de apel, în confirmarea vinovăției inculpatului Munteanu Visarion și respingerea argumentelor din apelul declarat în cauza respectivă.

La fel, instanța de apel a constatat că declarațiile inculpatului au fost verificate de prima instanță în raport cu alte probe, care după conținutul lor probant prevalează asupra declarațiilor acestuia, astfel că prima instanță corect a pus la baza soluției de condamnare probele ce demonstrează vina acestuia.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță i-a aplicat acestuia o pedeapsă echitabilă, ținând seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana inculpatului, de atitudinea lui față de fapta săvârșită.

6. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Casian Tamara în numele inculpatului și inculpatul, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și acestea nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, astfel hotărârea instanței nu este una întemeiată și motivată, iar prima instanță greșit a considerat că baza probantă administrată în cauză confirmă vinovăția lui Munteanu Visarion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, deoarece în acțiunile acestuia lipsește elementul laturii obiective al infracțiunii – urmările prejudiciabile, legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, în rest, repetat invocând aceleași motive ca și în apel.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2015, a fost admis recursul, a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014 și a fost dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției date, instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege, deoarece, din conținutul deciziei s-a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către avocat și inculpat, deși aceștia au invocat probe care, în opinia lor, confirmă nevinovăția inculpatului în cele incriminate.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont că la baza învinuirii a fost pus Ordinul nr. 6 din 02.03.1993, care la materialele cauzei lipsește, iar anexa la ordinul dat nu este semnată de inculpat, inclusiv și asupra celorlalte motive invocate în apel.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că potrivit materialelor cauzei, S.A. XXXXXX sau altă organizație de stat nu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și nu au înaintat acțiune civilă.

În așa mod, instanța de recurs a conchis că, nepronunțându-se asupra motivelor invocate de apelanți, instanța de apel s-a redus la o frază generală că instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de instanța de fond în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, iar argumentele invocate în apel, privind lipsa probelor ce ar dovedi vinovăția inculpatului, sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanțele de fond pe parcursul judecării cauzei, fără a stabili temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de avocat și inculpat.

9. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 august 2015, a fost admis apelul avocatului Casian Tamara în interesele inculpatului Munteanu Visarion, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Ungheni din 25 octombrie 2013, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în latura penală, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Munteanu Visarion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și în conformitate cu art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în privința lui Munteanu Visarion pe art. 328 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

10. Pentru a pronunța soluția dată, instanța de apel a constatat, că anume Munteanu Visarion, în perioada anilor 1993-2000, fiind persoană publică, activând în funcția de director al Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al Republicii Moldova, administrând un organ de Stat, ce promovează în teren politica statului în domeniul de privatizare și duce evidența proprietății de Stat, urmărind scopul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul acțiunilor de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX, reorganizarea acesteia în S.A. XXXXXX și vânzarea acțiunilor ei, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 02 martie 1993, contrar prevederilor art. 5 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, nr. 783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat”, care prevede că: „Comisia se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare, incluzând reprezentanți din partea organului teritorial al Departamentului de Stat pentru Privatizare, ministerului de ramură, altor instituții; organului autoadministrării locale; băncii care deservește obiectul supus privatizării; administrației, precum și colectivului de muncă ale întreprinderii privatizate”, a emis Ordinul nr.6, care este ilegal, prin care a dispus numirea componenței nominale a comisiei de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX, în număr de 4 persoane.

Tot el, la 13 septembrie 1995, atribuindu-și calitatea de fondator al S.A. XXXXXX și președinte al comisiei de privatizare al acesteia, fără de a fi desemnat în această calitate prin permisul Ministerului Privatizării și administrării Proprietății de Stat al Republicii Moldova și fără un asemenea permis de înregistrare a întreprinderii, a încălcat prevederile art. 1 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, nr. 688 din 08.11.1993 "Cu privire la măsurile de asigurare a activității Fondului Proprietății de Stat al Republicii Moldova" și printr-o declarație cu privire la constituirea societății pe acțiuni, a reorganizat întreprinderea de Stat XXXXXX în S.A. XXXXXX, drept succesor de drept al întreprinderii vizate mai sus.

Tot el, la 13 septembrie 1995, contrar prevederilor art. 19 din Codul muncii din 25.05.1973, potrivit căruia: „este interzis serviciul în comun la una și aceeași întreprindere, instituție, organizație a persoanelor, care se află în rudenie sau afinitate apropiată între ele (părinți, soți, frați, surori, fii, fiice, precum și frați, surori, părinți, copii ai soților), dacă în cadrul serviciului unul din ei este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia”, contrar acestor prevederi, a emis Ordinul nr.58, prin care a dispus fondarea S.A. XXXXXX și a numit Comitetul de conducere, compus din președintele XXXXXX și membrii XXXXXX, care este soția primului și XXXXXX. Drept urmare al acestor acțiuni și contrar prevederilor art. 5 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat” de către membrii comisiei de privatizare aleși ilegal, a fost întocmit planul de privatizare al S.A. XXXXXX.

Tot el, la 01 octombrie 1995, încălcând prevederile art. 8 alin. (2) din Legea cu privire la privatizare, nr. 627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „Întreprinderea de stat poate fi privatizată ca un complex patrimonial unic sau poate fi reorganizată în societate pe acțiuni de tip deschis, cu vânzarea ulterioară a acțiunilor”, în momentul când S.A. XXXXXX era fondată dar încă nu era înregistrată la Camera Înregistrării de Stat, fiind înregistrată abia la 19.02.1996, a permis privatizarea a 20% de acțiuni a S.A. XXXXXX, angajaților acesteia.

Tot el, încălcând prevederile art. 17 pct. 1) și 2) al Legii cu privire la privatizare, nr. 627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „salariații întreprinderilor supuse privatizării participă la privatizare în aceleași condiții ca și ceilalți ofertanți. În cazul în care, salariații și ceilalți ofertanți prezintă în cadrul concursului condiții echivalente de privatizare, prioritate se dă salariaților. Prin hotărâre de Guvern, salariații întreprinderilor supuse privatizării au dreptul să procure, la prețuri nominale, până la 20 la sută din bunurile ce se privatizează. În limitele cotei stabilite, de acest drept beneficiază și foștii salariați ai întreprinderilor respective...”, prevederile art. 19-20 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni, nr. 847 din 03.01.1992, în care se prevede modul de abonare și procedura abonării la acțiuni, cât și prevederile Regulamentului cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor

întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 568 din 07.09.1993, nu a oferit salariaților reali acest drept preferențial de a procura acțiuni fără concurs, mai mult ca atât, a admis includerea în lista angajaților întreprinderii a altor persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial, 20 la sută din acțiunile întreprinderii în cauză, la prețul nominal fără concurs, printre care XXXXXX, feciorul președintelui comitetului de conducere a S.A. XXXXXX, care la acel moment era minor și Caliga Tudor, care la acel moment era decedat.

Tot el, în perioada de timp 1995-2000, încălcând prevederile art. 35 alin. (2) din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr. 847 din 03.01.1992, care prevede că: „Acțiunile din prima ediție, emise la constituirea societății, nu pot fi vândute la prețuri mai mici decât valoarea lor nominală”, la licitațiile republicane a acțiunilor întreprinderii, a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate, pe când valoarea lor nominală era de 10 lei, diminuând astfel capitalul statutar cu 365381 lei și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 lei, fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei.

Tot el, la 30 iunie 2000, ignorând prevederile art. 4 al Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 1331 din 12.03.1993, cu privire la măsurile de prevenire a privatizării ilegale, potrivit cărora: „Departamentului Controlului de Stat, Procuratura Republicii, Fondul Proprietății de Stat și Departamentul de Stat pentru Privatizare, vor coordona activitatea organelor de drept și a altor organe de stat în combaterea privatizării ilegale”;

- prevederile art. 44 alin. (1) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 688 din 09.10.1995, potrivit cărora: „Pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente: 1) decizia de transmitere sau adeverința de privatizare eliberată de Departamentul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectului patrimoniului de stat”;

- prevederile pct. 3.3.2 și pct. 3.3.4 din Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, aprobat la 10.01.2000, potrivit cărora: „Directorul Agenției Teritoriale este responsabil pentru activitatea Agenției Teritoriale, promovarea unei politici unice de privatizare, organizarea și controlul procesului de privatizare, ducerea evidenței proprietății de stat în zona de activitate” și „Directorul Agenției Teritoriale este obligat să raporteze conducerii Departamentului despre încălcările depistate în procesul de privatizare și administrare a proprietății de stat și să ia măsuri pentru lichidarea lor”, a emis din numele Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei

și Reformelor al Republicii Moldova, o adeverință de privatizare, fără de a avea asemenea împuterniciri, prin care a adeverit faptul că în urma licitațiilor Republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor S.A. XXXXXX, cota proprietății private a acesteia, cu sediul în or. Ungheni, str. Oranjeriei 1, constituie 100%, adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care nu corespundea realității. Drept urmare, prin intermediul acestei adeverințe, S.A. XXXXXX ilegal și-a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni, dreptul de proprietate asupra întregului patrimoniu de stat al fostei XXXXXX, care a fost inclus în capitalul statutar al S.A. XXXXXX, inclusiv și asupra acelui patrimoniu care, reieșind din prevederile Codului apelor nr. 1532 din 22.06.1993, se afla la bilanțul întreprinderii doar cu drept de folosință și bunuri care sunt în proprietate exclusivă a stalului ca - lacul de iernare, inclus în actul de evaluare a întreprinderii sub nr. 75, alcătuit din 8 lacuri separate, cu suprafața totală de 5,5 ha, valoarea totală a cărora constituia 31995,6 lei și construcțiile hidrotehnice - damba nr.2, damba nr.4, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.76 și nr.77, valoarea cărora constituia 45649,66 lei și 39258,10 lei, și alte obiective acvatiche unice și indivizibile din fondul apelor, ca barajele lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țighira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni, Petrești, Cetireni, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.9, nr.12, nr.15, nr.20, nr.24, nr.28, nr.31, nr.34, nr.36, valoarea totală a cărora constituia 106981,98 lei.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concluziei și utilității acestora, constatând corect în acțiunile lui Munteanu Visarion, elementele constitutive ale infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, însă neîntemeiat a reținut în acțiunile lui Munteanu Visarion, circumstanța agravantă, și anume *urmările grave*, încadrând acțiunile inculpatului Munteanu Visarion în baza prevederilor art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că deși inculpatul Munteanu Visarion nu își recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția acestuia este dovedită în ședința de judecată a instanței de apel, prin declarațiile părții vătămate Ciobanu Ion, declarațiile martorilor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și a specialistului XXXXXX, precum și a probelor care au fost studiate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel.

Reieșind din circumstanțele cauzei constatate, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate în apel, dar a admis argumentele apelului referitor la lipsa în acțiunile lui Munteanu Visarion, pe episodul de diminuare a capitalului statutar cu suma de 231469 lei, prin realizarea acțiunilor la un preț mai mic de prețul nominal de 10 lei, contrar prevederilor art. 35 alin. (2) Legea cu privire la societățile pe acțiuni din 03.01.1992.

Cu toate că, instanța de apel a reținut în acțiunile lui Munteanu Visarion elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, aceasta a considerat că este necesar de a înceta procesul penal pornit în privința lui

Munteanu Visarion, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

11. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

– **Procurorul**, care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe, invocând că, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor examinate în cadrul ședințelor de judecată, recalificând acțiunile lui Munteanu Visarion în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, nereținând circumstanța „*soldată cu urmări grave*”, făcând trimitere la manualul „Drept penal, Partea Specială vol. II”, pag. 872, prin care se explică noțiunea de urmări grave.

În opinia recurentului, inculpatul, fiind o persoană publică la acel moment, administrând un organ de stat, ce promova politica statului în domeniul privatizării, prin acțiunile sale infracționale a adus prejudiciu și o imagine negativă statului Republica Moldova la capitolul privatizarea proprietăților statului, de asemenea și părții vătămate Ciobanu Ion, care a înaintat acțiunea civilă, în mărime de 5400 lei, iar instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cazului, adoptând o decizie ilegală.

– **Avocatul Casian Tamara cu inculpatul Munteanu Visarion**, care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Munteanu Visarion să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele incriminate nu întrunesc elementele infracțiunii, invocând că:

- decizia instanței de apel este ilegală, deoarece învinuirea înaintată lui Munteanu Visarion este neîntemeiată, dat fiind faptul că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești, nu au fost prezentate probe, care ar dovedi vina lui Munteanu Visarion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, astfel la baza deciziei stau circumstanțe neprobate și aplicarea eronată a normelor de drept;

- concluzia instanței de apel „*că componența comisiei de 3-5 persoane, a fost stabilită prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1056 din 12.11.1997, pe când la momentul formării comisiei pentru privatizare a Î.S. XXXXXX era aplicabilă Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 783 din 01.12.92, fără modificările ulterioare*”, e greșită, din considerentul că Regulamentul Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 783 din 01.12.92, a fost modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 789 din 28.10.94 și permite formarea comisiei din 3-5 persoane și nu din 7-11 persoane;

- Î.S. XXXXXX a fost inclusă la privatizare, prin Legea nr. 390 din 15.03.1995 cu privire la programul de stat de privatizare pentru anii 1995-1996 (poziția 246.246 Gospodăria piscicolă Ungheni), iar comisia pentru privatizare Î.S. XXXXXX a fost formată conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.783

din 01.12.92, modificată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 789 din 28.10.94, în vigoare la moment;

- ambele instanțe s-au expus asupra vinovăției lui Munteanu Visarion, făcând trimitere la Ordinul nr. 6 din 02.03.1993, fără a avea o asemenea probă scrisă anexată la dosar, neexaminarea acestui ordin, vine în contradicție cu dispozițiile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

- deși inculpatul e învinuit că a încălcat prevederile art. 1 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 688 din 08.11.1993, neavând asemenea atribuții, printr-o declarație cu privire la constituirea societății pe acțiuni a reorganizat Î.S. XXXXXX în S.A. XXXXXX, drept succesor al întreprinderii vizate, acesta nu și-a depășit drepturile și atribuțiile acordate prin lege, iar concluzia instanței de apel că potrivit art. 1 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova din 08.11.93, reorganizarea poate fi efectuată numai cu autorizația Fondului proprietății de Stat, este eronată, căci la acel moment, Fondul proprietății de stat nu mai exista, iar pentru semnarea declarației cu privire la constituirea societății pe acțiuni, emiterea Ordinului de fondare a societății pe acțiuni și aprobarea Statutului, nu era necesar permisul Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat al Republicii Moldova, aceasta intrând în obligațiile de funcție a lui Munteanu Visarion;

- Munteanu Visarion a emis ordinul nr. 58, potrivit căruia a dispus fondarea S.A. XXXXXX și a numit Comitetul de conducere în componența Comisiei de privatizare pe XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, în strictă conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 316 din 17.05.95, privind măsurile de realizare a Legii nr. 390-XIII din 15 martie 1995 cu privire la Programul de stat de privatizare pentru anii 1993-1996, deși i se impută că a emis acest ordin contrar prevederilor art. 19 Codul muncii din 25.05.1973 și a numit Comitetul de conducere compus din președintele XXXXXX și membrii comisiei XXXXXX și XXXXXX, soția primului;

- cu referire la concluzia instanței de apel că vina lui Munteanu Visarion constă în faptul că, privatizarea a 20 % din acțiuni, a avut loc până la înregistrarea S.A. XXXXXX, acesta fiind învinuit că a permis privatizarea a acestor 20 % din acțiuni, până la înregistrarea societății pe acțiuni și astfel n-a oferit salariaților reali, dreptul preferențial de a procura acțiuni fără concurs, a admis includerea în lista angajaților întreprinderii a altor persoane, care nu au activat în întreprinderea dată, permițându-le de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial 20% din acțiuni a întreprinderii, la prețul nominal, fără concurs. Însă, potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 568 din 07.09.93, despre aprobarea „Regulamentului cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale” toată procedura și responsabilitatea ce ține de procurarea a 20 % din bunurile întreprinderii ce se privatizează, este pusă în seama Comisiei

de privatizare, iar Munteanu Visarion nu a fost implicat în acest proces și n-a semnat careva acte în acest sens;

- au considerat greșită concluzia instanței de apel de a respinge argumentele invocate în apel privind eliberarea Adeverinței de privatizare a S.A. XXXXXX, din moment ce competența lui Munteanu Visarion de a emite Adeverința de privatizare este reglementată de art. 7 din Legea nr. 1249 din 23.12.92 pentru modificarea și completarea Legii cu privire la privatizare, modul de implementare a acestei legi este reglementat de Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 688 din 09.10.95, despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și a altor active. Chiar și sub alt aspect, Adeverința de privatizare, eliberată de Munteanu Visarion conține date veridice, la situația din 30.06.2000, statul nu deținea acțiuni în S.A. XXXXXX, iar conținutul anexei coincide într-un total cu Actul de primire-predare a întreprinderii precum și cu bilanțul de transmitere;

- în acțiunile lui Munteanu Visarion nu sunt prezente nici unul din elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar pentru ca acesta să răspundă penal este necesar ca acțiunile sale să fie urmate de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, acest fapt nefiind probat nici de acuzare, nici de prima instanță și nici de instanța de apel;

- în privința pretențiilor lui Ciobanu Ion, cauza penală de învinuire a lui Munteanu Visarion a fost pornită pentru fapte comise în perioada anilor 1993-2000, iar Ciobanu Ion a obținut calitatea de acționar a S.A. XXXXXX la data de 26.04.2012, astfel acesta nu a avut calitatea de acționar la data comiterii faptei și nu poate beneficia de careva drepturi procesuale.

12. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de inculpatul Munteanu Visarion și avocatul acestuia Casian Tamara, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 august 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs, verificând legalitatea deciziei atacate, a reținut că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat și de recurenți, și-a găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, invocând în acest context următoarele.

Astfel, Colegiul penal lărgit a reținut că din conținutul deciziei instanței de apel (f. d. 136-154, vol. IV), rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei în apel, în decizia sa nu s-a pronunțat asupra episodului de învinuire a lui Munteanu Visarion descris în decizie sa ca faptă constatată de instanța de apel (f. d. 145-146, vol. IV), menționat și de procuror în recursul său (f. d. 169 – 169 verso, vol. IV), precum și indicat în rechizitoriu (f. d. 21 verso, vol. III), prin care acesta a fost

învinuit „că la 30 iunie 2000, ignorând prevederile art. 4 al Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 1331 din 12.03.1993 cu privire la măsurile de prevenire a privatizării ilegale, prevederile art. 44 alin. (1) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 688 din 09.10.1995, prevederile pct.3.3.2 și pct.3.3.4 din Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, aprobat la 10.01.2000, a emis din numele Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al Republicii Moldova, o adeverință de privatizare, fără de a avea asemenea împuterniciri, prin care a adeverit faptul că în urma licitațiilor Republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor S.A. XXXXXX, cota proprietății private a acesteia, cu sediul în or. Ungheni, str. Oranjeriei 1, constituie 100%, adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care nu corespundea realității. Drept urmare, prin intermediul acestei adeverințe, S.A. XXXXXX ilegal și-a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni, dreptul de proprietate asupra întregului patrimoniu de stat al fostei XXXXXX, care a fost inclus în capitalul statutar al S.A. XXXXXX, inclusiv și asupra aceluși patrimoniu care, reieșind din prevederile Codului apelor nr. 1532 din 22.06.1993, se afla la bilanțul întreprinderii doar cu drept de folosință și bunuri care sunt în proprietate exclusivă a stalului ca - lacul de iernare, inclus în actul de evaluare a întreprinderii sub nr. 75, alcătuit din 8 lacuri separate, cu suprafața totală de 5,5 ha, valoarea totală a cărora constituia 31995,6 lei și construcțiile hidrotehnice - damba nr.2, damba nr.4, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.76 și nr.77, valoarea cărora constituia 45649,66 lei și 39258,10 lei, și alte obiective acvatice unice și indivizibile din fondul apelor, ca barajele lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țighira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni, Petrești, Cetireni, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.9, nr.12, nr.15, nr.20, nr.24, nr.28, nr.31, nr.34, nr.36, valoarea totală a cărora constituia 106981,98 lei.”

Prin urmare, instanța de apel a încălcat prevederile art. 417 alin. (7) Cod de procedură penală și nu s-a expus asupra fondului cauzei și asupra învinuirii, confirmându-se astfel temeiul invocat de procuror în recursul său, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, eroare ce nu poate fi reparată de către instanța de recurs în speța dată.

La fel, instanța de recurs a constatat că instanța de apel în decizia sa (f. d. 149-150, vol. IV), respinge argumentele apelantului referitor la modalitatea de formare a comisiei de privatizare a Î.S. XXXXXX, menționând că „organul de urmărire penală corect a reținut o depășire a atribuțiilor de serviciu din partea lui Munteanu Visarion prin faptul că, la data de 02.03.1993, a format comisia din 4 persoane, pe când din prevederile art. 5 HG nr. 783 din 01.12.1992 „Comisiile se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe

care urmează să o desfășoare...”, însă, fără a ține cont de faptul că în pct. 5 a Hotărârii Guvernului nr. 783 din 01.12.1992, nu este prevăzută obligativitatea formării comisiei din 7-11 membri, hotărâre care în redacția inițială din 01.12.1992 prevedea în pct. 5 că „Comisia se numește prin ordinul organului teritorial al Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat. Ea este formată din 3-5 persoane, în dependența de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare, și poate include în componența sa: conducătorul întreprinderii; reprezentantul Departamentului privatizării și administrării proprietății de stat pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor”, iar prin modificările ulterioare a acestei hotărâri, realizate prin Hotărârile Guvernului nr. 789 din 28 octombrie 1994 și nr. 1056 din 12 noiembrie 1997, nu au fost modificate prevederile pct. 5 în partea ce ține de numărului de membri a comisiei de privatizare, fiind menținut același număr de 3-5 persoane.

În această ordine de idei, instanța de recurs a conchis că nu este motivată soluția instanței în această parte a deciziei, adeverindu-se astfel temeiul invocat de recurentul Casian Tamara, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, din cuprinsul deciziei instanței de apel (f. d. 142, 149, 153, vol. IV), reiese că a fost constatată prezența în acțiunile lui Munteanu Visarion a componenței de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, recalificând acțiunile lui Munteanu Visarion, din art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, însă fapta constatată nu este modificată, la fel se omite să se expună și să motiveze în decizia sa care sunt urmărirea prejudiciabile manifestate prin daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, cauzate în urma săvârșirii infracțiunii imputate. Astfel, instanța de apel urma să descrie dispoziția art. 328 alin. (1) Cod penal și să stabilească cui a fost cauzat acest prejudiciu, care este quantumul acestuia, prin ce se confirmă acesta, ce lipsește în decizia atacată.

Instanța de recurs a mai invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul avocatului Casian Tamara în numele inculpatului Munteanu Visarion, descrise amănunțit în pct. 3 al prezentei decizii, ce echivalează cu repronunțarea asupra motivelor din apel, temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

La pronunțarea asupra motivelor din apel, instanța de apel urmează să țină cont de jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, instanța de recurs a atras atenția instanței de apel asupra învinuirii înaintate în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, unde se indică că contrar Codului Apelor, Legea nr. 1532 din 22.06.1999, art.1², 2⁴, au fost privatizate obiectivele acvatiche – 8 lacuri separate, dambe, baraje, la preț total de 106981,98 lei, care evident fiind proprietate publică, aparțineau statului și daună este adusă evident statului prin privatizarea ilegală.

În consecință s-a constatat că instanța de apel a adoptat o decizie de condamnare a inculpatului Munteanu Visarion în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, printr-o motivare superficială și neclară, care a afectat soluția adoptată.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016 a fost admis apelul declarat de avocatul Casian T. și inculpatul Munteanu Visarion Vasile, casată sentința, cu pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Munteanu Visarion Vasile a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (redacția a. 2002) (pe episodul din 02.03.1993), din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Munteanu Visarion Vasile a fost recunoscut vinovat în baza art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961) (pe episodul din 30.06.2000) și stabilită pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

În baza art. 60 Cod penal, art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Munteanu Visarion pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (redacția a. 2002) pe episoadele din 13.09.1995, 01.10.1995 și a. 1995-2000, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Munteanu Visarion a fost revocată. Celelalte dispozițiile ale hotărârii atacate au fost menținute.

15. Pentru a pronunța soluția dată, instanța de apel, analizând probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, și ținând cont de art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede, că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs (decizia Curții Supreme de Justiție din 23.02.2016) sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, a reținut, că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza sub toate aspectele, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludentei, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt pe cauză și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Munteanu V. în comiterea infracțiunii de exces de putere, pe episoadele din 13.09.1995, 01.10.1995 și a. 1995-2000.

Instanța de apel a conchis, că este întemeiată concluzia instanței de fond privind recunoașterea vinovăției lui Munteanu Visarion de comitere a infracțiunii de exces de putere, cu semnul calificativ „soldate cu urmări grave”, totodată considerând că, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate corect în baza art. 185 alin. (3) Cod penal în redacția a. 1961, deoarece au fost comise până la adoptarea Codului penal din 18.04.2002, la acel moment fiind în vigoare Codul penal adoptat în anul 1961.

În această ordine de idei, a notificat prevederile art. 8 Cod penal, care expres indică că, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, precum și conținutul art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961), potrivit căruia *excesul de putere care a avut urmări grave, se pedepsește cu privațiune de libertate pe un termen de la cinci la doisprezece ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a practica anumite activități pe un termen de până la cinci ani*. Astfel, constatând că sancțiunea art. 185 alin. (3) Cod prevedea o pedeapsă mai blândă în raport cu sancțiunea art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (redacția a. 2002).

În sensul dat, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de exces de putere, pe capetele de învinuire din 13.09.1995, 01.10.1995 și a. 1995-2000 este demonstrată prin probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță și verificate de instanța de apel, care sunt anexate la materialele cauzei.

Astfel, prin raportul de expertiză nr.10 din 13 februarie 2012 s-a constatat, că semnăturile depuse la poziția „роспись” în „таблица расчет” conform numerotării de la 1 la 39, toate se încadrează în coordonatele deprinderii motorice specifice unei și aceeași persoane, adică au fost executate de una și aceeași persoană; - dosarul cu documentele privind reorganizarea „Întreprinderii piscicole Ungheni” în SA XXXXXX ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 25.11.2011 (f.d. 14, vol. 1); - dosarul cu documente privind modificarea și completarea la statut a SA XXXXXX ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 25.11.2011 (f.d. 14, vol. 1); - regulamentul SA XXXXXX (f.d. 134-143 vol. 1) și - declarația cu privire la constituirea societății pe acțiuni (f.d. 151-153, vol. 1), documente din care reiese acțiunile ilegale a lui Munteanu V., prin care acesta a reorganizat întreprinderea de Stat XXXXXX în SA XXXXXX, adică a comis excesul de putere. De asemenea, aceste documente confirmă și faptul încălcării prevederilor art. 19 din Codul muncii din 25.05.1973 și emiterea ilegală a Ordinului nr.58, prin care a dispus fondarea SA XXXXXX și a numit Comitetul de conducere compus din președintele XXXXXX și membrii XXXXXX, care este soția primului și XXXXXX.

Acțiunile infracționale a inculpatului se confirmă și prin: - procesul-verbal nr. 4 a ședinței consiliului societății SA XXXXXX (f.d. 120, vol.2); - dosarul cadastral a SA XXXXXX (f.d. 161-168, vol.2); - baza de date consolidată despre posesori reali ai acțiunilor și reprezentanții acestora SA XXXXXX (f.d.231-243,

vol.2), și anume a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate, pe când valoarea lor nominală era de 10 lei, diminuând astfel, capitalul statutar cu 365381 lei și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 lei fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei. Precum și emiterea și folosirea adevărului de privatizare, cu ajutorul căreia a fost posibilă înregistrarea ilegală a dreptului de proprietate asupra întregului patrimoniu a SA XXXXXX la OCT Ungheni cu valoarea totală a căroră constituia 106981,98 lei.

Instanța de apel a reiterat că, probele indicate supra confirmă în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului pe episoadele din 13.09.1995, 01.10.1995 și a. 1995-2000, iar argumentele părții apărării, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii, au fost considerate neîntemeiate, deoarece contravin probelor scrise.

Instanța de apel *a considerat că prejudiciul a fost cauzat statului, precum și SA XXXXXX, care urmează a fi recunoscute în calitate de parte vătămată*, de asemenea instanța de fond întemeiat l-a recunoscut pe I. Ciobanu în calitate de parte vătămată, care a înaintat acțiunea civilă în mărime de 5400 lei (f.d.64 vol.3), și în acest sens, notificând prevederile art. 59 alin. (1) Cod de procedură penală, a menționat că, cauza penală a fost pornită pentru faptele comise în perioada anilor 1993-2000, iar Ciobanu I. a obținut calitatea de acționar al SA XXXXXX la 26.04.2012, cu toate acestea *lui Ciobanu I. i-au fost cauzate prejudicii, prin privatizare ilegală a obiectelor acvaticе*.

De asemenea, au fost respinse alegațiile apelanților în ce privește invocările acestora că reorganizarea ÎS XXXXXX în SA XXXXXX a fost una corectă, deoarece organul de urmărire penală corect a stabilit o depășire a atribuțiilor de serviciu în acțiunile lui Munteanu Visarion la această etapă, care în lipsa permisului de înregistrare a întreprinderii, la data de 13.09.1995 a declarat constituirea societății pe acțiuni, pe când în conformitate cu prevederile art. 1 HG nr.688 din 08.11.1993, reorganizarea poate fi efectuată numai cu autorizația Fondului Proprietății de Stat al RM.

Referitor la „Permisul nr. 16 din 20.10.2015”, anexat la dosarul cu documente privind reorganizarea ÎS XXXXXX fila 0-2, la care fac trimitere apelanții, instanța de apel a menționat, că acest permis este eliberat după primirea declarației de reorganizare, or, declarația cu privire la reorganizarea ÎS XXXXXX și constituire a SA XXXXXX a fost primită la 13.09.1995, însă din conținutul permisului se constată eliberarea lui la data de 20.10.1995. Astfel, fiind pus la îndoială acest permis, deoarece din materialele dosarului s-a stabilit anexarea lui cu numerotarea suplimentară de până la adresarea cererii de reorganizare, fiind lipsă ștampila Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, însă existând două semnături.

Cât ține de modalitatea de reorganizare a Societăților pe Acțiuni, indicată în cererea de apel, instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond este

legată de legalitatea hotărârii de reorganizare a ÎS XXXXXX, iar ca rezultat și reorganizarea Societăților pe Acțiuni.

Nu fost reținute nici argumentul apelului privind legalitatea acțiunilor întreprinse de Munteanu Visarion la emiterea ordinului nr.58 din 13.09.1995, deoarece acesta a încălcat prevederile art. 19 din Codul muncii în redacția 1973, a numit în calitate de membri ai comitetului de conducere al SA XXXXXX persoanele XXXXXX și XXXXXX, care fiind soț și soție, ultima fiind subordonată lui XXXXXX desemnat în calitate de președinte al comisiei.

Instanța de apel a relevat că, este eronată poziția părții apărării referitor la unele excepții care pot fi stabilite de Guvernul RM și referitor la împuternicirile membrilor comitetului de conducere, care prin ordinul nr. 58 se scot din aria raporturilor reglementate de Codul Muncii, considerând că este adusă cu scop de a evita răspunderea lui Muntean Visarion, deoarece este contrară reglementării normelor legale și în special prevederilor art. 45 Legea cu privire la Societățile pe acțiuni: *Persoane cu funcții de răspundere ale societății sunt membrii consiliului de observatori, președintele și membrii comitetului de conducere și președintele comisiei de revizie. Mai sunt considerate de asemenea persoane cu funcții de răspundere acei care lucrează prin contract și au, conform prevederilor lui, dreptul de a rezolva în mod independent problemele referitoare la conducerea societății în limitele împuternicirilor acordate lor.*

Persoanele cărora instanța de judecată le-a interzis să practice o asemenea activitate sau să ocupe asemenea post, precum și cele care au fost judecate pentru furt, luare de mită și pentru alte infracțiuni săvârșite cu scopul de a acapara profit, nu au dreptul să fie persoane cu funcții de răspundere ale societății.

Nu se admite ca persoanele indicate în articolul 19 din Codul muncii să fie concomitent membri ai consiliului de observatori, ai comitetului de conducere, ai comisiei de revizie, sau să fie concomitent membri ai oricăror două organe ale societății, din cele enumerate mai sus.

Citând prevederile acestei legi, instanța de apel a reiterat că, prin aceasta încă odată se dovedește temeinicia învinuirii privind ilegalitatea ordinului nr.58 din 13.09.1995.

A fost considerat declarativ și argumentul apelantului referitor la eliberarea corectă a acordului de privatizare a 20% din acțiunile SA XXXXXX, deoarece apelantul face trimitere la procedura de privatizare a acțiunilor din partea salariaților, însă nu trece cu vederea, faptul, că acțiunile date au fost comise prematur de către Munteanu Visarion, care fără a ține cont de lipsa unei înregistrări de stat a SA XXXXXX (f.d.225 vol. 2), a purces la procedura de privatizare a acțiunilor contrar prevederilor art.8 alin.(2) Legea cu privire la privatizare. Instanța de apel a relatat că, nu se neagă dreptul salariaților de a cumpăra la prețuri nominale până la 20 la sută din bunurile ce se privatizează, însă aceasta este o procedură ulterioară înregistrării de stat a întreprinderii,

astfel, constatând corectă învinuirea adusă în această parte și corect reținută fapta de prima instanță.

În partea respectării Legii cu privire la bunurile patrimoniale de către Munteanu Visarion la admiterea altor persoane, care nu au activat la SA XXXXXX, instanța de apel a reiterat că, din actul de învinuire - depășirea atribuțiilor de serviciu este analizată sub aspectul încălcării procedurii de abonare la acțiuni și încălcarea dreptului preferențial nemijlocit al salariaților prevăzut la art.19 și 20 din Legea cu privire la Societățile pe acțiuni din 03.01.1992 și HG nr.568 din 07.09.1993, dar nu procedura de introducere a valorii acțiunilor și modalitate de achitare a prețului nominal.

Instanța de apel a respins și argumentul în partea epizodului privind eliberarea adevărului de privatizare a SA XXXXXX de către Munteanu Visarion la data de 30.06.2000 (f. d. 186), contrar prevederilor HG nr.688 din 09.10.1995 și pct.3.3.2 și pct.3.3.4 al Regulamentului Agenției Teritoriale Ungheni a DPAPS, fiindcă atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond, corect au reținut o încălcare din partea lui Munteanu Visarion.

Instanța de apel a menționat poziția greșită a apelanților care fac trimitere la datele veridice din conținutul acestei adevărului, deoarece actul de învinuire este legat de depășirea atribuțiilor de serviciu, prin încălcarea competenței de eliberare a adevărului de privatizare a SA XXXXXX, fiind stabilit dreptul Ministerului Privatizării și în special chiar din anexa nr.2 la hotărârea dată fiind necesară semnătura Directorului Departamentului Privatizării.

Conform art.42 HG nr.688 din 09.10.1995 Ministerul Privatizării eliberează adevărul de privatizare (anexa nr.2) societăților pe acțiuni, acțiunile cărora au fost în procesul privatizării realizate la licitație sau la concurs și care au început să țină în modul stabilit registrul acționarilor. Această adevărul se eliberează societății pe acțiuni supuse privatizării numai cu condiția, că cota-parte a proprietății private în capitalul ei social a atins nu mai puțin de 67 la sută.

Adevărul de privatizare servește drept temei pentru introducerea modificărilor și completărilor în documentele de constituire a societății pe acțiuni, reînregistrării mijloacelor fixe privatizate la organele autorizate și înstrăinarea lor ulterioară fără a cere permisul autorității administrației publice.

Cât ține de acest episod instanța de apel a mai menționat și prevederile art. 44 a aceleiași hotărâri, care prevede, că pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente: 1) decizia de transmitere sau adevărul de privatizare eliberată de Ministerul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectului patrimoniului de stat; 2) copiile legalizate ale actelor (actului) de primire-predare care sunt întocmite și aprobate în modul stabilit de prezentul Regulament; 3) documentele ce confirmă faptul înregistrării precedente a obiectelor ce s-au transmis, pe numele întreprinderii care le-a transmis; 4) copia

certificatului înregistrării de stat și copiile legalizate notarial ale documentelor de constituire a întreprinderii care a primit, cu toate modificările și completările.

Instanța de apel a considerat lipsit de temei apelul pe acest episod, pe simplu fapt că, în „Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat” aprobat la data de 10 ianuarie 2000, directorul Agenției teritoriale nu este împuternicit cu drepturi de a elibera adeverința de privatizare. Cât ține de capitalul social indicat în art.42 HG nr.688 din 09.10.1995 apoi acest procent urmează a fi apreciat la eliberarea adeverinței de privatizare, dacă este temei de eliberare a acestei adeverințe sau nu este temei, dar nici într-un caz nu schimbă competența de la Ministerul Privatizării la directorul Agenției teritoriale.

Reieșind din analiza probelor, expuse supra, instanța de apel a conchis că, prin acțiunile sale inculpatul a cauzat statului daune a drepturilor și intereselor ocrotite de lege, soldate cu urmări grave, fiind prezent și semnul calificativ al infracțiunii „soldate cu urmări grave”. Criteriul de apreciere a acestei urmări reiese din Codului Apelor, Legea nr. 1532 din 22.06.1999, art. 1², 2⁴, faptul că datorită acțiunilor ilegale a inculpatului au fost privatizate obiectivele acvatice - 8 lacuri separate, dambe, baraje, la preț total de 106981,98 lei, ce constituie proporții mari, adică urmări grave, care evident, fiind proprietate publică, aparțineau statului și dauna este adusă evident statului prin privatizarea ilegală.

Totodată, instanța de apel a considerat că inculpatul Munteanu V. urmează a fi achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (redacția a. 2002) pe episodul din 02.03.1993, privind emiterea ilegală a Ordinului nr. 6 prin care inculpatul a dispus numirea comentei nominale a comisiei de privatizare a întreprinderii de stat XXXXXX în număr de 4 persoane, din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, n-a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei pe acest episod și n-a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, or, art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, reprodus și în art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în problema învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, cerințe, de care instanța de fond nu a ținut cont.

Deci, la adoptarea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de faptul că în pct. 5 a Hotărârii Guvernului nr. 783 din 01.12.1992, nu este prevăzută obligativitatea formării comisiei din 7-11 membri, hotărâre care în redacția inițială din 01.12.1992 prevedea în pct. 5 că: „Comisia se numește prin ordinul organului teritorial al Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat. Ea este formată din 3-5 persoane, în dependența de volumul și

complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare, și poate include în componența sa: conducătorul întreprinderii; reprezentantul Departamentului privatizării și administrării proprietății de stat pe Ungă Ministerul Economiei și Reformelor”, iar prin modificările ulterioare a acestei hotărâri, realizate prin Hotărârile Guvernului nr. 789 din 28 octombrie 1994 și nr. 1056 din 12 noiembrie 1997, nu au fost modificate prevederile pct. 5 în partea ce ține de numărul de membri a comisiei de privatizare, fiind menținut același număr de 3-5 persoane.

În atare circumstanțe, în condițiile când în suportul probațiunii de vinovăție nu au fost aduse probe pertinente, veridice, utile, coroboratoare între ele, ce ar demonstra existența elementelor infracțiunilor sus indicate în acțiunile inculpatului, instanța de apel a conchis, că lipsește temeiul juridic pentru răspunderea penală și, deci, Munteanu V. urmează a fi achitat de sub învinuirea pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe episodul din 02.03.1993, din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii, precum latura obiectivă a infracțiunii, cât și cea subiectivă, lipsind intenția persoanei de a comite infracțiunea.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, fapta dată a inculpatului nu întrunește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece Ordinul nr. 6, prin care a dispus numirea competenței nominale a comisiei de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX, în număr de 4 persoane, este în corespundere cu legislația care era în vigoare la acel moment (pct. 5 a Hotărârii Guvernului nr. 783 din 01.12.1992, Hotărârile Guvernului nr. 789 din 28 octombrie 1994 și nr. 1056 din 12 noiembrie 1997).

Instanța de apel, notificând prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și apreciind probele pe cauză, declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor, materialele din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor, instanța de apel a reținut următoarele:

Inculpatul Munteanu Visarion, în perioada anilor 1993-2000, fiind persoană publică, activând în funcția de director al Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al R. Moldova, administrând un organ de Stat ce promovează în teren politica statului în domeniul de privatizare și duce evidența proprietății de Stat, urmărind scopul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul acțiunilor de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX, reorganizarea acesteia în SA XXXXXX și vânzarea acțiunilor ei, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 13 septembrie 1995, atribuindu-și calitatea de fondator al SA XXXXXX și președinte al comisiei de privatizare al acesteia, fără de a fi desemnat în această calitate prin permisul Ministerului Privatizării și administrării Proprietății de Stat al R. Moldova și fără un asemenea permis de înregistrare a întreprinderii, a încălcat prevederile art. 1 al Hotărârii Guvernului R. Moldova nr.688 din

08.11.1993 „Cu privire la măsurile de asigurare a activității Fondului Proprietății de Stat al R. Moldova” și printr-o declarație cu privire la constituirea societății pe acțiuni a reorganizat Întreprinderea de Stat XXXXXX în SA XXXXXX, drept succesor de drept al întreprinderii vizate mai sus.

Tot el, la 13 septembrie 1995, contrar prevederilor art. 19 din Codul muncii din 25.05.1973, potrivit căruia: „este interzis serviciul în comun la una și aceeași întreprindere, instituție, organizație a persoanelor, care se află în rudenie sau afinitate apropiată între ele (părinți, soți, frați, surori, fii, fiice, precum și frați, surori, părinți, copii ai soților), dacă în cadrul serviciului unul din ei este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia”, contrar acestor prevederi a emis Ordinul nr.58, prin care a dispus fondarea SA XXXXXX și a numit Comitetul de conducere compus din președintele XXXXXX și membrii XXXXXX, care este soția primului și XXXXXX. Drept urmare al acestor acțiuni și contrar prevederilor art.5 din Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat” de către membrii comisiei de privatizare aleși ilegal a fost întocmit planul de privatizare al SA XXXXXX.

Tot el, la 01 octombrie 1995, încălcând prevederile art.8 alin.(2) din Legea cu privire la privatizare nr.627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „întreprinderea de stat poate fi privatizată ca în complex matrimonial unic sau poate fi reorganizată în societate pe acțiuni de tip deschis, cu vânzarea ulterioară a acțiunilor”, în momentul când SA XXXXXX era fondată dar încă nu era înregistrată la Camera înregistrării de stat, fiind înregistrată abia la data de 19.02.1996, a permis privatizarea a 20% de acțiuni a SA XXXXXX angajaților acesteia.

Tot el, încălcând prevederile art.17 pct.(1) și (2) al Legii cu privire la privatizare nr. 627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „salariații întreprinderilor supuse privatizării participă la privatizare în aceleași condiții ca și ceilalți ofertanți. în cazul în care salariații și ceilalți ofertanți prezintă în caietul concursului condiții echivalente de privatizare, prioritate se dă salariaților. Prin hotărâre de Guvern, salariații întreprinderilor supuse privatizării au dreptul să procure, la prețuri nominale, până la 20 la sută din bunurile ce se privatizează. în limitele cotei stabilite, de acest drept beneficiază și foștii salariați ai întreprinderilor respective...”, prevederile art. 19-20 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr.847 din 03.01.1992, în care se prevede modul de abonare și procedura abonării la acțiuni, cât și prevederile Regulamentului cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.568 din 07.09.1993, nu a oferit salariaților reali acest drept preferențial de a procura acțiuni fără concurs, mai mult ca atât, a admis includerea în lista angajaților întreprinderii a altor persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată”, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial, 20 la sută din acțiunile întreprinderii în

cauză la prețul nominal fără concurs, printre care XXXXXX, feciorul președintelui comitetului de conducere a SA XXXXXX, care la acel moment era minor și Caliga Tudor, care la acel moment era decedat.

Tot el, în perioada de timp 1995-2000, încălcând prevederile art.35 alin.(2) din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr.847 din 03.01.1992, care prevede că: „Acțiunile din prima ediție, emise la constituirea societății, nu pot fi vândute la prețuri mai mici decât valoarea lor nominală”, la licitațiile republicane a acțiunilor întreprinderii, a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate, pe când valoarea lor nominală era de 10 lei, diminuând astfel capitalul statutar cu 365381 lei și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 lei fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei.

Tot el, la 30 iunie 2000, ignorând prevederile art.4 al Hotărârii Parlamentului R. Moldova nr.1331 din 12.03.1993 „Cu privire la măsurile de prevenire a privatizării ilegale”, potrivit căroră: „Departamentului Controlului de Stat, Procuratura Republicii, Fondul Proprietății de Stat și Departamentul de Stat pentru Privatizare vor coordona activitatea organelor de drept și a altor organe de stat în combaterea privatizării ilegale”;

- prevederile art.44 alin. 1) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.688 din 09.10.1995, potrivit căroră: „Pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente: 1) decizia de transmitere sau adeverința de privatizare eliberată de Departamentul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectului patrimoniului de stat;

- prevederile pct.3.3.2 și pct.3.3.4 din Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, aprobat la 10.01.2000, potrivit căroră: „Directorul Agenției teritoriale este responsabil pentru activitatea Agenției teritoriale, promovarea unei politici unice de privatizare, organizarea și controlul procesului de privatizare, ducerea evidenței proprietății de stat în zona de activitate” și „Directorul Agenției teritoriale este obligat să raporteze conducerii Departamentului despre încălcările depistate în procesul de privatizare și administrare a proprietății de stat și să ia măsuri pentru lichidarea lor”, a emis din numele Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al R. Moldova, o adeverință de privatizare, fără de a avea asemenea împuterniciri, prin care a adeverit faptul că în urma licitațiilor Republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor SAXXXXXX cota proprietății private a acesteia cu sediul în or. Ungheni, str. Oranjeriei 1, constituie 100% adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care nu corespundea realității. Drept urmare, prin intermediul acestei adeverințe, SA XXXXXX ilegal și-a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni dreptul de proprietate asupra întregului patrimoniu

de stat al fostei „Gospodării Piscicole de Stat Ungheni”, care a fost inclus în capitalul statutar al SA XXXXXX, inclusiv și asupra acelui patrimoniu care, reieșind din prevederile Codului apelor nr. 1532 din 22.06.1993 se afla la bilanțul întreprinderii doar cu drept de folosință și bunuri care sunt în proprietate exclusivă a stalului ca - lacul de iernare, inclus în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.75, alcătuit din 8 lacuri separate cu suprafața totală de 5,5 ha, valoarea totală a cărora constituia 31995,6 lei și construcțiile hidrotehnice - damba nr.2, damba nr.4 incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.76 și nr.77, valoarea cărora constituia 45649,66 lei și 39258,10 lei, și alte obiective acvatice unice și indivizibile din fondul apelor ca barajele lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țijîhira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni, Petrești, Cetireni, incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.9, nr. 12, nr. 15, nr.20, nr.24, nr.28, nr.31, nr.34, nr.36, valoarea totală a cărora constituia 106981,98 lei.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, acțiunile inculpatului pe ultimul episod, comis la 30 iunie 2000, pe deplin se încadrează în prevederile art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961), sancțiunea căruia este mai blândă - *excesul de putere, care a avut urmări grave*.

Instanța de apel a indicat că, inculpatul Munteanu Visarion este învinuit de organul de urmărire penală de faptul că el, la data de 02.03.1993, contrar prevederilor art. 5 al Hotărârii Guvernului R. Moldova nr.783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat”, care prevede că: „Comisia se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare incluzând reprezentanți din partea organului teritorial al Departamentului de Stat pentru Privatizare, ministerului de ramură, altor instituții; organului autoadministrării locale; băncii care deservește obiectul supus privatizării; administrației, precum și colectivului de muncă ale întreprinderii privatizate”, a emis Ordinul nr.6, care este ilegal, prin care a dispus numirea componenței nominale a comisiei de privatizare a întreprinderii de Stat XXXXXX în număr de 4 persoane.

La stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961), pe episodul din 30 iunie 2000, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite și urmările prejudiciabile survenite în urma comiterii infracțiunii, de persoana vinovatului, care se caracterizează pozitiv, pentru prima dată este tras la răspundere penală, astfel, ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, urmând să stabilească inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă.

Totodată, instanța de apel a constatat legală concluzia instanței de fond privind intervenirea circumstanțelor care condiționează încetarea procesului penal în privința inculpatului Munteanu Visarion pe art. 328 alin. (3) lit. d)

Cod penal (redacția a. 2002) pe episoadele din 13.09.1995, 01.10.1995 și a. 1995-2000, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal, notificând prevederile art. 332 alin. (1), 275 alin. (1) pct.4) și art. 391 al. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

16. Decizia este atacată cu recursuri ordinare de procuror și de inculpatul Munteanu Visarion și avocatul acestuia Casian Tamara.

16.1. Procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală *-hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* solicită casarea acesteia pe episodul din 02.03.1993 în baza art.328 alin.3 lit. d) Cod penal pe motivul admiterii ilegale a apelului părții apărării, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ungheni din 25.10.2013 în acest sens.

În susținerea solicitării sale invocă ilegalitatea deciziei de achitare parțială a inculpatului Munteanu Visarion (pe episodul din 02.03.1993), considerând că, instanța de apel nu a dat deplină eficiență probelor prezentate de către procuror în sprijinul învinuirii imputate, dar a făcut aprecieri a probelor care nu se acordă la valoarea acestora, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, a făcut concluzii care nu se racorda la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză.

Acuzatorul de stat menționează, că instanța de apel la expunerea poziției sale de achitare a lui Munteanu Visarion pe episodul sus-indicat nu a argumentat nici într-un fel circumstanța „soldată cu urmări grave”, astfel ignorând expunerea integrală a componentelor laturii obiective ale infracțiunii, prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal. Or, potrivit comentariului Codului Penal, sintagma „soldate cu urmări grave”, urmează să fie apreciată în coraport cu fiecare faptă în parte, inclusiv cu împrejurările concrete ale cauzei, expresia și valoarea pagubelor, ș.a.

Având în vedere faptul, că Munteanu Visarion, fiind o persoană publică la acel moment, administrând un organ de stat ce promova politică statului în domeniul privatizării, prin acțiunile sale infracționale a adus un prejudiciu și o imagine negativă statului Republica Moldova la capitolul privatizarea proprietăților statului.

Așa dar, consideră, că probele prezentate de acuzare cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate pe episodul din 02.03.1993, iar instanța de apel a respins ilegal probele învinuirii, formal indicând că acestea urmează a fi respinse fără a da o motivare deplină în acest sens, achitându-l pe Munteanu Visarion pe baza aceluiași probe prezentate de acuzare în instanța de fond, or, instanța de fond destul de argumentat a motivat sentința sa în această latură, făcând referire atât la probele învinuirii, cât și la cele a apărării, adoptând o sentință legală pe episodul din 02.03.1993.

Astfel, recurentul indică ignorarea totală a prevederilor art. 394 alin.(3) pct. 2) Cod de procedură penală de către instanța de apel, la adoptarea unei hotărâri de achitare.

16.2. Inculpatul Munteanu Visarion și avocatul acestuia Casian Tamara, , invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea deciziei instanței de apel și a hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună achitarea condamnatului Munteanu Visarion, pe motiv că faptele încriminate nu întrunesc elementele infracțiunii.

La fel, se solicită să fie examinată în calitate de probă răspunsul Ministerului Economiei al Republicii Moldova, eliberat la 13.01.2017, care confirmă că privatizarea SA XXXXXX și, respectiv eliberarea Adeverinței de privatizare din 30 iunie 2000 a fost efectuată în strictă conformitate cu actele legislative și normative in vigoare la momentul privatizării acestora.

În susținerea solicitării sale invocă următoarele argumente.

Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016 Munteanu Visarion a fost recunoscut, pe episodul din 30.06.2000, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961), indicând că, „sanctiunea căruia este mai blinda - excesul de putere, care a avut urmări grave”.

Recurenții menționează că, potrivit practicii judiciare este specificat, că *„prin urmări grave se înțelege vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, decesul victimei sau daune materiale în proporții mari.”* Astfel, în cadrul examinării cazului n-a fost stabilită nici una din aceste forme ale calificativului de urmări grave.

De asemenea, consideră eronată concluzia instanței de apel, precum că „criteriul de apreciere a urmărilor grave reiese din Codul apelor, Legea nr. 1532 din 22.06.1999, art.1², 2⁴, faptul că datorită acțiunilor ilegale a inculpatului au fost privatizate obiectivele acvatice - 8 lacuri separate, dambe, baraje, la preț total de 106981,98 lei, ce constituie proporții mari, adică urmări grave, care evident fiind proprietate publică, aparțineau statului și dauna este adusă evident statului prin privatizarea ilegală”.

În primul rând este vorba de Codul apelor, Legea nr. 1532 din 22.06.1993, iar în al doilea rând, instanța de apel n-a ținut cont de faptul că I.S. XXXXXX a fost reorganizată în SA XXXXXX pe parcursul anului 1995, iar art.1², 2⁴ au fost introduse în Codul apelor prin Legea nr. 446-XV din 13.11.2004, în vigoare din 01.01.2004.

Mai mult, recurentul consideră că nu s-a dat apreciere corectă faptului că componența și valoarea patrimoniului de stat, transmis în capitalul statutar al S.A. XXXXXX sunt reflectate la data de 1 iulie 1995 în Actul de evaluare a proprietății

întreprinderii, care includea fonduri fixe (inclusiv construcțiile hidrotehnice (digurile) ale iazurilor gospodăriei piscicole), mijloace circulante și financiare, valoarea cărora a constituit suma de 797 960 lei, pe când noțiunea de obiectiv acvatic (apa, terenul aflat sub apă, fâșiile riverane de protecție, construcțiile hidrotehnice) ca obiectiv acvatic unic și indivizibil a fost introdusă prin Legea nr. 446-XV din 13.11.2004, în vigoare din 01.01.2004. Potrivit art. 6 Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici [condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Deci introducerea în capitalul statutar al SA XXXXXX a construcțiilor hidrotehnice (barajelor) lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țighira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni Petrești și Cetățeni s-a făcut în strictă conformitate cu legislația civilă în vigoare la moment.

Este greșită, în opinia apărării, și concluzia instanței de judecată că în rezultatul eliberării Adeverinței de privatizare au fost privatizate greșit construcțiile hidrotehnice (barajele) lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țighira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni Petrești și Cetățeni și că Adeverința de privatizare a servit temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra construcțiilor hidrotehnice, deoarece privatizarea construcțiilor hidrotehnice a avut loc odată cu reorganizarea IS XXXXXX, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra construcțiilor hidrotehnice a servit Actul de evaluare a proprietății întreprinderii la situația din 1 iulie 1995, iar prin Adeverința de privatizare, eliberată de Munteanu Visarion s-a adeverit doar faptul că cota proprietății private în capitalul statutar al SA XXXXXX constituie 100 %, adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care corespundea realității.

La fel, este considerată greșită de către apărare și concluzia instanței de apel, precum că „instanța de fond în mod corect l-a recunoscut pe Ciobanu Ion în calitate de parte vătămată, deoarece acestuia i-au fost cauzate prejudicii, prin privatizarea ilegală a obiectelor acvatice, și deci Ciobanu Ion corect a fost recunoscut în calitate de parte vătămată” și că „în afara statului, a fost cauzat prejudiciu și SA XXXXXX, iar Ciobanu Ion este acționar al SA XXXXXX, astfel ultimul întemeiat a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cauza penală dată”.

În acest sens, recurenții menționează că, în primul rând, în capitalul statutar al SA XXXXXX au fost incluse construcțiile hidrotehnice (dambele) care se aflau la balanța I.S. XXXXXX și nu obiectivele acvatice care sunt compuse din apă, terenul aflat sub apă, fâșiile riverane de protecție, construcțiile hidrotehnice. În al doilea rând Ciobanu Ion n-a fost proprietarul construcțiilor hidrotehnice, a apei, a terenul aflat sub apă sau a fâșiilor riverane de protecție, de aici nu este clar prin

ce acesta a fost vătămat și dacă prejudiciul i-a fost cauzat lui Ciobanu Ion personal, sau în calitate de acționat al SA XXXXXX.

Potrivit instanței de apel prin acțiunile culpabile ale lui Visarion Munteanu au fost cauzate prejudicii statului, SA XXXXXX și lui Ciobanu Ion, dar instanța omite să se expună în ce constă acest prejudiciu, valoarea prejudiciului și prin ce se confirmă, căci nici statul și nici SA XXXXXX n-au fost recunoscute părți vătămate.

Toate argumentele instanței de apel referitoare la urmările grave constau în prejudiciul cauzat statului, SA XXXXXX și lui Ciobanu Ion în rezultatul privatizării obiectivelor acvaticice (apa, terenul aflat sub apă, fâșiile riverane de protecție, construcțiile hidrotehnice) din Cristoforovca, Bumbăta, Țighira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni Petrești și Cetățeni, însă instanța de apel n-a dat apreciere probei invocate de apărător - răspunsului Agenției Proprietății Publice cu anexe (vol. III, f.d. 138-176) și scrisorii Agenției Proprietății Publice (vol. III, f.d. 69), prin care se confirmă includerea corectă a fondurilor fixe (inclusiv digurile și construcțiile hidrotehnice ale iazurilor gospodăriei piscicole), în capitalul social al S.A. XXXXXX și că privatizarea s-a efectuat cu respectarea legislației Republicii Moldova, nefiind stabilite careva încălcări sau prejudiciu cauzat statului, probă care fără echivoc confirmă nevinovăția lui Munteanu Visarion mai mult nici n-a combătut cu nimic aceste probe.

Totodată, instanța de apel n-a luat în considerație faptul că la demersul lui Ciobanu Ion (vol. III, f.d. 95) instanța de judecată Ungheni, printr-o încheiere protocolară (vol. III, f.d. 96) a recunoscut statul ca parte civilmente responsabilă și ca pârât în acțiunea civilă depusă de Ciobanu Ion, la fel, a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice a Republicii Moldova, astfel că statul un poate avea două calități procesuale beligerante.

La fel, se atrage atenția că, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel cauza a fost examinată în lipsa părților atrase în proces prin încheierea protocolară.

De asemenea, partea apărării consideră concluzia instanței de apel ce ține de respingerea apelului în partea reorganizării corecte a IS XXXXXX în SA XXXXXX ca fiind greșită, deoarece instanța de apel nu s-a expus asupra conținutului scrisorii Agenției Proprietății Publice (vol. III, f.d. 69 și 110), prin care se confirmă că reorganizarea IS XXXXXX în SA XXXXXX a fost efectuată în strictă corespundere cu actele legislative și normative în vigoare la momentul reorganizării.

Instanța de apel n-a ținut cont de faptul că reorganizarea IS XXXXXX în SA XXXXXX a avut loc în câteva etape: a) Pregătirea întreprinderii pentru reorganizare și privatizare în cadrul căreia Comisia de privatizare în conformitate cu prevederile pct. 8 Hotărârea Guvernului nr. 783/01.12.92 cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat, a efectuat inventarierea și evaluarea complexului patrimonial al întreprinderii, a determinat valoarea patrimoniului de stat, inclusiv a celui ce urma să fie transmis în calitate de aport în capitalul social al societății pe acțiuni

ce se înființează, precum și a celui care urma să fie transmis acesteia în gestiune economică, a elaborat planul și modalitatea de privatizare, a elaborat proiectul declarației despre constituirea societății pe acțiuni și proiectul statutului societății pe acțiuni, a întocmit actul privind situația financiară a întreprinderii, cât și alte acte legate de subscrierea la acțiuni și de întocmirea listei subscriitorilor angajați și foștilor angajați, comisia fiind responsabilă pentru executarea la timp și calitativă a tuturor lucrărilor organizaționale și de pregătire pentru privatizarea întreprinderii; **b)** Visarion Munteanu în conformitate cu pct. 7.7 al Regulamentul Agenției teritoriale Ungheni (vol. IV, f.d. 1-4) a semnat Declarația cu privire la constituirea SA XXXXXX și Statutul; **c)** Prezentarea setului de documente spre aprobare Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, etapă la care specialiștii direcțiilor financiare, juridice, privatizare, economie, acționare și investiții străine au verificat informația prezentată de președintele comisiei de privatizare XXXXXX (f. nr. 1 dosarul cu documente privind reorganizarea IS XXXXXX în SA XXXXXX pentru anul 995 cu 77 file), aprobând eliberarea Permisului de reorganizare. În argumentarea acestei poziții au invocat ca probe acest dosar, în special f.nr.1 - demers, f.nr.03-04 - fișa de examinare a documentelor de constituire, f. nr. 02-Permisul de înregistrare a întreprinderii, însă instanța de apel însă n-a dat nici o apreciere acestor probe, fie în favoarea fie în defavoarea apărării.

Tot în aceeași ordine de idei, este în afara oricărei critici, în opinia apărării, este concluzia instanței de apel, precum că *„organul de urmărire penală just a stabilit o depășire a atribuțiilor de serviciu în acțiunile lui Munteanu Visarion la această etapă, care în lipsa permisului de înregistrare a întreprinderii, la data de 13.09.1995 a declarat constituirea societății pe acțiuni, pe când în conformitate cu prevederile art. 1 HG nr.688 din 08.11.1993, reorganizarea poate fi efectuată numai cu autorizația fondului Proprietății de Stat al RM”,* cât și concluzia că *„acest permis este eliberat după primirea declarației de reorganizare. Declarația cu privire la reorganizarea IS XXXXXX și constituire a SA XXXXXX, fiind primită la 13.09.1995, însă din conținutul permisului se stabilește eliberarea lui la data de 20.10.1995. La fel fiind pus la îndoială acest permis deoarece din materialele dosarului se stabilește anexarea lui cu numerotarea suplimentară de până la adresarea cererii de reorganizare, fiind lipsă ștampila Ministerului Privatizării și Administrării proprietății de stat, însă existând două semnături”.*

În opinia recurenților, fie intenționat fie din necunoaștere profundă a legislației civile în materie de privatizare, instanța de apel n-a făcut deosebirea dintre noțiunile de pregătire a întreprinderii pentru reorganizare și privatizare, fondarea întreprinderii și înregistrarea ei la Camera înregistrării de Stat, deoarece etapa de pregătire și fondare se finalizează doar la momentul eliberării permisului de înregistrare a întreprinderii, fără de care CIS nu va înregistra întreprinderea în Registrul de Stat al întreprinderilor și organizațiilor, de unde și

Permisul nr.716 anexat la dosarul cu documente privind reorganizarea IS XXXXXX (fila nr. 0-2) este cu data de 20.10.1995.

De asemenea partea apărării atrage atenția asupra faptului, că instanța de apel, dând apreciere episodului ce ține de Permisul de înregistrare a întreprinderii, a invocat niște poziții formale, și anume „*anexarea lui cu numerotarea suplimentară de până la adresarea cererii de reorganizare, fiind lipsă ștampila Ministerului Privatizării și Administrării proprietății de stat, însă existând două semnături*”, dar nu a atras atenția că motiv pentru eliberarea permisului au servit Declarația de constituire, Statului și Actul de estimare a contribuțiilor patrimoniale, dovada respectării cronologiei etapelor de reorganizare. Cât privește numerotarea suplimentară, este corectă, deoarece filele numerotate de la 1 până la 77 sunt materialele dosarului prezentat de președintele Comisiei de privatizare, iar f. nr. 01- lista documentelor, f. nr. 02- Permisul de înregistrare a întreprinderii, f. nr. 03,04 - fișa de examinare a documentelor de constituire, sunt cele emantate de la APP, dar oricum numerotarea înscrisurilor nu poate fi privită ca o confirmare a învinuirii.

La fel, recurenții indică asupra faptului că, este greșită și poziția instanței de judecată privind incorectitudinea privatizării a 20% din acțiunile SA XXXXXX de către salariați și că „*vânzarea la licitațiile republicane a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei*”, menționând că, pe acest episod, s-a expus cu lux de amănunte directorul Agenției Proprietății Publice la demersul avocatului (vol. III, f. d. 138-176) pe care, după părerea acestora, instanța de apel intenționat le-a trecut cu vederea.

Apărarea în recursul depus menționează, că este regretabilă lipsa de competență în lanț a organului de urmărire penală, a acuzatorului, a primei instanțe și a instanței de apel, care în unison confirmă că „*în rezultatul realizării a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei*”, or, în opinia apărării, este lesne de înțeles că vânzarea acțiunilor unei societăți pe acțiuni nu are nici un impact asupra capitalului social, doar are loc o subrogare în dreptul de proprietate a titularilor dreptului de proprietate asupra acțiunilor, altfel spus se schimbă doar componența nominală a acționarilor.

Contravine probelor cauzei și concluzia instanței de apel, că au fost incluse în lista angajaților întreprinderii persoane fictive, și anume XXXXXX și Caliga Tudor, deoarece aceste fapte un sunt dovedite nici printr-o probă, iar din examinarea „Таблица расчет общего человека-лет отработывающих участниками приватизации” (f.nr. 75-77 dosarul cu documente privind reorganizarea IS XXXXXX în SA XXXXXX pentru anul 995 cu 77 file), se constată, că Caliga Tudor nu este inclus în această listă, iar XXXXXX este angajatul întreprinderii (copia carnetului de muncă de anexează).

Totodată, recurenții invocă și ilegalitatea pedepsei stabilite inculpatului în baza art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961) (pe episodul din 30.06.2000), fiind considerată de instanța de apel ca lege mai favorabilă, or, sancțiunea art. 185 alin. (3) Cod penal prevede privațiune de libertate pe un termen de la 5 la 12 ani, iar sancțiunea art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la moment prevede închisoare de la 6 la 10 ani, aceasta deci fiind legea mai favorabilă.

De asemenea, apărarea consideră, că nu este clară poziția instanței de apel, care în baza art. 60 Cod penal, art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a încetat procesul penal în privința lui Munteanu Visarion pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (redacția a. 2002) pe episoadele din 13.09.1995, 01.10.1995 și a. 1995-2000, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală, însă nu a încetat procesul și pe episodul din 30.06.2000 tot pe motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală, deoarece fie în baza art. 185 alin. (3) Cod penal (redacția a. 1961) fie în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (redacția a. 2002) de la 30.06.2000 și până la 22.12.2016 au trecut mai mult de 15 ani.

17. Partea vătămată a depus referință asupra recursului declarat de inculpatul Munteanu Visarion și avocatul acestuia Casian Tamara, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, considerând că hotărârea instanței de apel este întemeiată și legală.

18. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă Colegiul lărgit conchide, că instanța de apel la examinarea cauzei nu a examinat cumulul de probe administrate în speța dată pe tot parcursul desfășurării cauzei penale, sub toate aspectele, nu le-a verificat și apreciat prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a motivat soluția adoptată, totodată, se menționează că, instanța de apel la rejudecarea cauzei a ignorat totalmente prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, fiind specificat că pentru instanța de rejudecare, **indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.**

În această ordine de idei, se menționează decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016, indicând că: „...instanța de apel.... omite să se expună și să motiveze în decizia sa care sunt urmărirea prejudiciabile manifestate prin daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, cauzate în urma săvârșirii infracțiunii imputate. Astfel, instanța de apel urma să descrie dispoziția art. 328 alin. (1) Cod penal și să stabilească cui a fost cauzat acest prejudiciu, care este cuantumul acestuia, prin ce se confirmă acesta..” (f.d.198, vol. IV).

Astfel, analizând decizia atacată, Colegiul lărgit constată că, la rejudecarea cauzei instanța de apel, de asemenea, nu a îndeplinit indicațiile instanței ierarhic superioară, deoarece instanța de apel așa și nu a indicat : care sunt urmărirea prejudiciabile manifestate prin daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, cauzate în urma săvârșirii infracțiunii imputate, n-a stabilit cui i-a fost cauzat acest prejudiciu, care este cuantumul acestuia, dar și prin ce se confirmă acesta, decizia instanței de apel neconținând o motivare legală în acest sens, ci doar niște concluzii contradictorii, lipsite de careva suport legal : „...prejudiciul a fost cauzat statului, precum și SA XXXXXX, care urmează a fi recunoscute în calitate de parte vătămată, de asemenea, instanța de fond întemeiat l-a recunoscut pe I. Ciobanu în calitate de parte vătămată, care a înaintat acțiunea civilă în mărime de 5400 lei (f.d.64 v.3). Din aceste motive urmează a fi respinse argumentele părții apărării, precum că pe cauză lipsesc părți vătămate și prin acțiunile inculpatului nu a fost cauzat prejudiciu.

Prin acțiunile sale inculpatul a cauzat statului daune a drepturilor și intereselor ocrotite de lege, soldate cu urmări grave, fiind prezent și semnul calificativ al infracțiunii „soldate cu urmări grave”. Criteriul de apreciere a acestei urmări reiese din Codului Apelor, Legea nr. 1532 din 22.06.1999, art. 1², 2⁴, faptul că datorită acțiunilor ilegale a inculpatului au fost privatizate obiectivele acvatiche - 8 lacuri separate, dambe, baraje, la preț total de 106981,98 lei, ce constituie proporții mari, adică urmări grave, care evident fiind proprietate publică, aparțineau statului și **daună este adusă evident statului prin privatizarea**

ilegală.”, precum și „...Or, chiar și în situația în care acțiunile infracționale ale inculpatului au fost comise în perioada a. 1995-2000, iar Ciobanu I. a devenit acționar al SA XXXXXX abia la data de 26.04.2012, aceștia i-au fost cauzate prejudicii, prin privatizare ilegală a obiectelor acvatice, și deci Ciobanu I. corect a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.” (f.d.29 verso, vol. V)

Colegiul lărgit menționează că, potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, de aceea instanța de apel urma să se expună asupra faptului, că în ordonanța de punere sub învinuire din 02 august 2012 (f.d.5, vol. III) și în rechizitoriu (f.d.16-21, vol. III) nu este indicat căror persoane (fizice sau/și juridice), prin acțiunile ilegale ale inculpatului Munteanu Visarion, au fost cauzate daune în proporții considerabile, prin ce se confirmă cuantumul acestor daune și care sunt urmările grave, iar statul sau SA XXXXXX să fi fost recunoscute părți vătămate.

În acest sens Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate Ciobanu Ion (f. d.17, vol. III), care își exprimă dezacordul său cu procurarea la data de 26 aprilie 2012, de la XXXXXX și XXXXXX un pachet de acțiuni în număr de 540 la prețul de 10 lei acțiunea, în sumă totală de 5400 lei, în SA XXXXXX, însă nu este de acord cu suma, deoarece prețul acestora s-a estimat și cu 0,40 bani. Totodată potrivit învinuirii aduse inculpatului, acesta în perioada de timp 1995-2000, la licitațiile republicane a acțiunilor întreprinderii, a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate, pe când valoarea lor nominală era de 10 lei, diminuând astfel capitalul statutar cu 365381 lei și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 lei, fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei.

De asemenea Colegiul penal menționează și faptul, că instanța de apel a lăsat fără careva apreciere hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 ianuarie 2008, prin care s-a dispus anularea înscrisurilor efectuate de către Organul teritorial Cadastral Ungheni în baza Hotărârii de Guvern nr.959 din 04.08.03, declarată neconstituțională de Curtea Constituțională, deoarece s-a constatat că, prin această hotărâre terenurile bazinelor acvatice din comunele Petrești, Negurenii Vechi, Pîrlița, Agronomovca, Bumbăta, Todirești, Cetireni au fost declarate proprietate publică de stat, iar anterior, în baza hotărârii de Guvern nr.1202 din 08.11.01, terenurile bazinelor acvatice menționate supra, au fost trecute neîntemeiat după SA XXXXXX (f.d.226-227, vol. II).

Colegiul penal remarcă și faptul, că instanța de apel n-a dat nici o apreciere comunicării Agenției Proprietății Publice nr. 06-05-1133 din 05.10.2009 la adresarea SA XXXXXX referitor la legalitatea reorganizării întreprinderii de stat XXXXXX în SA XXXXXX, prin care s-a menționat că, reorganizarea a fost în strictă corespundere cu actele legislative și normative în vigoare la momentul reorganizării (f.d.69, vol. III).

La fel, Colegiul lărgit reține că, instanța de recurs a mai indicat în decizia sa de trimitere a cauzei la rejudecare faptul, „...că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul avocatului Casian Tamara în numele inculpatului Munteanu Visarion, descrise amănunțit în pct. 3 al prezentei decizii, ce echivalează cu nepronunțarea asupra motivelor din apel, temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.” (f.d.198, vol. IV), însă această indicație a instanței de recurs de asemenea a fost ignorată de către instanța de apel la adoptarea hotărârii atacate, deoarece aceasta nu conține careva răspuns la motivele din apel asupra cărora a atenționat instanța de recurs la trimiterea cauzei la rejudecare, fapt ce demonstrează o neglijare totală de către instanța de apel a indicațiilor instanței ierarhic superioare (expuse în pct. 8 și 13 din prezenta decizie) și o examinare superficială a cauzei supuse judecării.

Colegiul penal subliniază că, alegațiile părții apărării și inculpatului se referă și la solicitarea nulității absolute a actelor procesuale efectuate în prezenta cauză, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, fiind încălcate, în opinia recurenților, prevederile art. 289 alin. (1) Cod de procedură penală, însă instanța de apel a lăsat și aceste argumente fără careva răspuns.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide, că soluția adoptată de către instanța de apel în privința inculpatului Munteanu Visarion Vasile este contrară prevederilor legale, deoarece instanța de apel, judecând apelurile procurorului și a inculpatului și avocatului acestuia Casian Tamara, nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în acestea, ci doar s-a limitat în motivarea soluției de menținere a sentinței, considerând că concluziile acesteia sunt întemeiate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului; nu a ținut cont de faptul că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, și astfel, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, existând temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar de a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui Munteanu Visarion Vasile cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale,

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelurile declarate de procuror și de inculpat și avocatul acestuia Casian Tamara, și să

cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de jurisprudența națională constantă, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

19. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de inculpatul Munteanu Visarion și avocatul acestuia Casian Tamara, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Munteanu Visarion Vasile** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **25 august 2017**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Sternioală Oleg

Judecător

Bejenaru Iurie

Judecător

Chișca-Doneva Tamara

Judecător

Gafton Luiza